

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. juli 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Andreas Christensen
Sagsnr.: 2014-0030-2358
Dok.: 1238668

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1291 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. juli 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1291 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren enig i vurderingen i Strafferetsplejeudvalgets udtalelse om telefonskanning af september 2006, jf. REU alm. del (folketingsåret 2005-06) - bilag 839 om, at retsplejeloven ikke indeholder hjemmel til telefonskanning af en ubestemt kreds af personer i et bestemt område, herunder brugen af IM-SI catchers, der kan registrere alle mobiltelefoner i et begrænset område, og aflytte samtaler der føres over disse telefoner? Det bemærkes, at kapitel 7 i Strafferetsplejeudvalgets udtalelse indeholder et lovudkast til ændring af retsplejeloven for at sikre hjemmel til brugen af telefonskanning, som ikke er gennemført af Folketinget.”

Svar:

Strafferetsplejeudvalget udtalelse om telefonskanning fra september 2006 blev udarbejdet på baggrund af Justitsministeriets kommissorium af 30. november 2005.

Det fremgår bl.a. af kommissoriet, at regeringen i august 2005 nedsatte en tværministeriel arbejdsgruppe med henblik på at foretage en samlet gennemgang af det danske samfunds beredskab og indsats mod terrorhandlinger. Formålet med gennemgangen var at afklare, hvilke yderligere initiativer der eventuelt måtte være behov for med henblik på i videst muligt omfang at modvirke terrorangreb i Danmark.

Som det endvidere fremgår af kommissoriet, afgav arbejdsgruppen i oktober 2005 en rapport med 49 anbefalinger til styrkelse af det danske samfunds beredskab og indsats mod terrorhandlinger. Arbejdsgruppens anbefaling nr. 29 vedrører kommunikationsscanning og har følgende ordlyd:

”29. Arbejdsgruppen anbefaler, at der skabes den fornødne hjemmel i retsplejeloven til, at politiet i ganske særlige situationer må foretage scanning af indholdet af telefonsamtaler eller anden tilsvarende kommunikation inden for et nærmere angivet område.”

Justitsministeriet anmodede herefter Strafferetsplejeudvalget om nærmere at overveje denne anbefaling, herunder hvilke betingelser der i givet fald burde gælde for en sådan adgang til for politiet at scanne indholdet af telekommunikation inden for et nærmere angivet område. Udvalget blev samtidig anmodet om at udarbejde et lovudkast.

Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om indførelse af et indgreb i form af telefonskanning fremgår af pkt. 6.3 i udvalgets udtalelse. Heraf fremgår bl.a. følgende:

”Som følge af den brede kreds af udenforstående personer, der rammes af et indgreb som telefonskanning, udgør det et *særlig* alvorligt indgreb i meddelelshemmeligheden. Det siger sig selv, at det derfor kræver nøje overvejelse at indføre et sådant indgreb. Der må i den sammenhæng foretages en afvejning af, om indgrebet er rimeligt, nødvendigt og proportionalt at gøre brug af.

Denne afvejning må efter udvalgets opfattelse anses for et i høj grad politisk spørgsmål. Udvalget har derfor ikke ment at burde tage stilling til, om der bør indføres en lovgivning om adgang til at foretage telefonskanning.”

Som anført indeholder Strafferetsplejeudvalgets udtalelse endvidere et udkast til lov om ændring af retsplejeloven. Heri defineres telefonskanning som ”registrering af mobiltelefoner, der befinder sig i et begrænset område, samt aflytning af samtaler, der føres over disse telefoner, med henblik på identifikation af mistænkte”, jf. udtalelsens pkt. 7.1.

Som det ligeledes er anført i spørgsmålet, er en sådan bestemmelse ikke blevet indsat i retsplejeloven. Justitsministeriet kan derfor bekræfte, at retsplejeloven ikke giver politiet hjemmel til at foretage et sådant indgreb.

Det bemærkes i øvrigt, at retsplejelovens regler om indgreb i meddelelshemmeligheden, herunder de enkelte indgreb som loven giver politiet mulighed for at foretage, fremgår af lovens kapitel 71.